

Vingernes Historie.

Else og Arne Pedersen fortæller.

Arne er født i Sønderving 5 i 1928, og forældrene havde netop bygget huset, der er tegnet af Esbjerg arkitekten Harald Peters. Huset er stort, og der har da også altid boet loggerende i overetagen i hele Arnes barndomstid. Huset blev døbt "Skovbo". I dag bor Kirsten og Claus i huset.

Arnes far arbejdede på Århus Oliemølles afdeling på Esbjerg Havn.

Arne er altså vokset op her midt i vores kvarter, men har ikke nogen erindring om haveforeningen, og det kan betyde, at foreningen er opløst inden midten af 30'erne.

Huset er bygget nogle år før, der er kommet kloak i gaden, for Arne kan huske, når natrenovationen skramlede rundt i sidebygningen, når toiletspanden skulle tømmes ud i den ventende hestevogn. Midt i 30'erne blev der gravet kloak ned i gaden, og der blev indrettet et lille toilet i kælderen. Natmændenes tid var forbi her i gaderne.

I Arnes barndom blev der anlagt fortove, og grøfterne var erstattet af græsrabatterne, men vejene var stadigvæk grusveje. I alle 3 gader var der plantet Paradisæbletræer i begge vejsider.

Esbjerg Gasværk er bygget i 1927, og Arne kan kun huske, at der er blevet anvendt gas ved madlavningen, så måske har gasværket været hurtigere med rørlægningen, end kommunen har været med kloakken.

Af nabohuse var nr. 7 og nr. 8 bygget, og derudover boede der både enlige og familier i mange af havehusene. I haven S10 var der et meget flot havehus helt tilbage i haven, og her boede havnearbejder Thomsen med sin familie. Sønnen Niels Thomsen blev uddannet som snedker og var meget interesseret i arkæologiske udgravninger. (Niels Thomsen havde i mange år en stor snedker forretning i Østerbyen og var i mange år meget aktiv ved etableringen af Esbjerg Museums samlinger.)

I et træhus i haven S12 havde Tingskov indrettet en lille bolig. Det var nu ikke et sted Arne kom for der blev drukket kraftigt inde hos Tingskov, og lyden af lystig sang hørtes ofte. I huset S7 boede familien Madsen. Hans Madsen var kusk på Bødkers Tømmerhandel, og fru Madsen arbejdede på Tovværksfabrikken. I huset havde de sønnen Charlie, og Arne kan huske, at Charlie under krigen kørte rundt med en lille vogn og samlede køkkenaffald til grisefoder. Det så man lidt skævt til. Charlie fik dog efter krigen meget respekt, for det viste sig, at han havde brugt vognen med køkkenaffald til transport af våben og sprængstoffer for modstandsbevægelsen.

Esbjergs oprindelige sportsplads var indrettet, hvor Treenighedskirken i dag er bygget. Omkring 1930 blev det nye stadionanlæg ved Gammel Vardevej taget i brug, men den gamle sportsplads blev bevaret for en del af områdets vedkommende. Arne kan huske, at han har spillet fodbold der helt frem til bygningen af kirken.

Ude ved Strandby Kirkevej var der et brødsalg ved blodbøgen. Her kunne man købe dag gammelt brød til halv pris. Øvre på hjørnet af kirkegården lå der en 3-længet gård, og i en periode var der indrettet brødsalg der i en af bygningerne.

Stormgade var en grusvej, men den var forlænget ud til de nuværende kolonihaver. Som Arne husker det, var der kolonihaver på den vestlige side og losseplads på den østlige side af vejen.

Ved den tyske besættelse i 1940 var det ikke længere muligt at holde Oliemøllens produktion i gang, for den var baseret på tilførsel af sojabønner med skib. Møllen blev lukket, og Arnes far blev arbejdsløs.

Noget måtte der ske for at redde familie og hus, så Arnes far startede en større produktion af høns og æg. Forretningen udviklede sig, når man købte kyllinger var det 500 stk. ad gangen, og ægproduktionen var stor.

Bygningen til hønsene var så stor, at det tyske militær kom for at bese anlægget med henblik på beslaglæggelse til hestestald. Husets overetage blev også beset. Her skulle de tyske soldater, der passede på hestene, bo. Det lykkedes i første omgang for Arnes far, der talte udmærket tysk, at undgå, at tyskerne rykkede ind. Men nervøsiteten for, at de ville vende tilbage, var stor. Arnes far handlede lige så resolut, som da han blev arbejdsløs. Tre dage efter tyskernes besøg var det hele solgt, og hønsehuset var afmonteret og kørt væk.

Arne Pedersen var i mange år postbud og fik senere andre job inden for postvæsenet. Arne har en utrolig viden om enkeltpersoner tilbage i tiden, og sammen med sin kone Else har de et rigtig godt kendskab til, hvem der boede hvor og hvornår.